

Sermo

LXV

vn^o exis in charitate alter nō: vñ in alijs opib^o
 vt quōdā eſyna iuſto vt p defuncto ozet. Et
 tūc valent rōne caritati boni hoīs pſicti: licet
 altera pō ſit in crimie etiā manifeſto. Aliē etiā
 dici pō q̄ hec ſuffragia ſilla bona p miſt^o ma
 lū et publicū pctōre. p cā defunctōis triplici
 valē pſit. P̄mo ex x̄tute p̄iuncta. ſcdo ex x̄tu
 te eccliaſtica. tercio ex x̄tute aliena. P̄mo
 eſt valere pſit ex x̄tute p̄iuncta. licet eſt ſi ſtant
 ex p̄prio pctōz motu talis bona nō valeāt tñ
 ex p̄tū z p accidens in q̄tū p elemoſinā mali
 hoīs ſerui dei excitati ozāt: p defunctū valere
 pſit. Scdo ex x̄tute eccliaſtica. nam ſi talia
 bona ſiāz hoīez malū vt miſtrū publicū dei
 vñ ton^o ecclie. vñ ſacerdos q̄ celebrat miſſaz vñ
 exeq̄as mortuoz in tēplo dei. et tūc qz ille in
 tēplū facere cur^o ſit vice ſc̄ p̄z p̄ Dyonī. i. iij
 c. celefti hierarchie. Inde eſt q̄ talis ſacerdos
 hereticus ſm formā ecclie p̄ſecrans ſm Au
 guſt. ſanīaz p̄ſecrat: z b̄ ſacm in fide ton^o ec
 cleſie p̄ſit z nō in fide vñ ſinglaris p̄ſone vt
 p̄z x̄tū. q. iij. c. quid faciet. Tercio valef
 poterit ex x̄tute aliena. Itā ſi ſūt p hoīez ma
 lū vt miſtrū p̄ſuatiū. ſz puate p̄ſone de man
 dato illi ſz exiſtentis in charitate. ſiue ſit de
 functus ſiue viu^o: tñc talia p̄ſunt quēadmo
 dū ſeru^o exis in graui pctō. qd̄cunq̄ miſcōie
 opus facit ex p̄cepto m̄gri vci dñi caritatē ba
 bentis meritoziū eſt: maḡ tamē p̄deſſet ſi mi
 niſtri ſozent etiā in caritate quia tunc opa illa
 meliora eſſent ex vtraz p̄e. Lum b̄ p̄cordat
 Tho. et ipe. in. iij. diſt. xlv. Quis ergo tā im
 pius tam inhūmanus atq̄ crudelis erit q̄ p
 fidelibus defunctis. p̄ amicis z domeſtū: p
 filiis z pentib^o. p̄ fratribus z ſozozib^o. p̄ con
 iuge vel vroz atq̄ p̄ ſanguineis: z a. ijs q̄
 buſlibet ſibi charis nō cōmunicabit iuxta de
 bitū ſeu poſſe: ſuffragia p̄dica cuz. j. Thimo
 y. ap̄le dicat. Si q̄s ſuoz z marie domeſtico
 rum curā nō egit ſeu nō habet. fidē negauit
 eſt infidelis deterior. A qua infidelitate i. beret
 nos rex et dñs viuoz et mortuoz x̄ps ih̄elus
 qui cū patre z ſpiritu ſancto viuūt et regnat in
 ſecula ſeculozum Amen.

Bñica in octaua reſurrectōis
 infra diē de gl̄ia eoz q̄ in carita
 te fidelit^o z triumphat^o p̄ſeuerāt vl
 qz in finem. Sermo. lxxvj.

Sto fidelit^o uſq̄

ad mortē et dabo tibi coronā vi
 te Apoca. ij. P̄ſecula caritat^o p̄
 tus et p̄ſeuerantie p̄ſtanna trū

324

pbals fratres dilectiſſimi audaciā preſtant z
 affectionē concedūt vt qui in hoc ope a carna
 te miſtū ſumpſerimus: et de charitatis digni
 tate ſermonē continuamus etiā in caritatem
 p̄ſumaram. p̄ſeuerantē victoziaz tanq̄ in vñ
 inū ſinē ac b̄itudinis fontē ac portā ſalutis
 affectū calamū et conatū tonis viribus cōclu
 damus. Hoc eſt ſūmus opifex rerū in operi
 bus ſuis ſeruauit. Itā ſicut ex charitate cū
 cta condidit z caritate cūcta ligauit ſic oparū
 eſt vt ordine ſue diſpoſitionis ſeruato ad vl
 timā caritatē ruruſus vniuerſa finaliter pueni
 rent. Inde vñqz ſunt q̄ cū hoīez ad p̄cipian
 da diuine caritatis gaudia ſicut dixim^o a p̄n
 cipio charitas benigna crearet: ille in ſe
 homo ſeipm caritatis iunctura ſoluiffet qz ſi
 ſuſtinuit eū charitas qui illū creauerat deſi
 re: ſ̄ descendit de ſupnis ad yma. de deitate
 ad humanitatē. et de celſo celoꝝ habitaculo:
 ad vterū virginalē. vt tanto iam art^o hoīem
 ad ſui dilectionē aſtringeret: q̄to manifeſt^o
 ad hoīem ſuā dilectionēz monſtraret: ſolaqz
 caritas hoīem p̄ducit ad euz: ſolaqz charitas
 deū inclinauit ad hoīem z hoīem ſublimauit
 in deū atqz beatiū facit in vita ſempiterna. Ad
 hoc imitandū nos hozat ap̄ls ad Eph. v. di
 cens. Eſtote imitatores dei ſicut filij chariſſi
 mi: z ambulare in dilectione ſicut z x̄ps dile
 xit vos: et tradidit ſemetipm p̄ vobis oblati
 onē et oſtiam in odore ſuauitatis. In quib^o
 verbis de diuina charitate tria oſtendit. P̄mo
 exemplū ad quod debemus inſpicere. ſe
 cūdo iter ad quod debemus incedere. tercio
 modū cū quo poſſemus in vltimū gl̄ie termi
 nū puenire. Itāz exemplū inducit: iter dedu
 cit z modus p̄ducit. P̄mo eſt oſidit dile
 ctionis exemplū quod debemus aſpicere: qz
 ad dilectionē inducit: et de hoc inquit. Eſtote
 imitatores dei. et merito hoc dicit: qz deus
 eſt exemplar. P̄mū et neceſſariū oim bono
 rū z marie caritat^o. Ideo merito imitandū eſt
 Et addit ſic filij chariſſimi. chari p̄ſecio dicit:
 p̄pter imaginē creatōis. ſ̄ dicit chariſſimi p̄
 p̄ter ſimilitudinē gl̄ificatōis in q̄ erit caritas cō
 ſumata. Scdo oſidit dilectōis iter. p̄ qd̄ de
 bemus incedere: qz iter deducit. Et de b̄ ſub
 dit dicens. Et ambulare in dilectōe. Hec am
 bulatio ſit paſſibus affectū: locutōnū z opa
 tionū: quibus p̄ viā dilectōis ad deū ambula
 mus. de quib^o ſupra in toto h̄ ope diſcerim^o
 hec eſt via de q̄ p̄ouerb. iij. ad aniam dñs
 ait. Ducā te p̄ ſemitas equitatis ſz in p̄inci
 pio. quas cū ingreſſus fueris. nō artabūtur
 greſſus tui. ſ̄ ſq̄ dilatabit tibi dilectōis via.